

Landveies Anlæg. Det er for mig en Sætning, hvis Rigtighed jeg for min Part aldeles ikke kan indrømme; thi man kommer derved ind paa det hele Spørgsmaal om Ordningen af Statsudgifterne til alle de forskjellige Brancher. Det kan være ganske rigtigt at sige, at det var bedre, dersom vi kunde anvende saameget til Anlæg af nye Veie; men at man vil opstille den Sætning i Almindelighed, at man i ethvert Tilfælde ikke bør formindste den Sum, som man engang har calculeret til nye Landveie, eller anvende den til at vedligeholde de gamle med, forekommer mig at være en Sætning, som i sin Almindelighed aldeles ikke kan billiges. Naar det har været under Omtale, hvorledes Regjeringen er stillet med Hensyn til Porcellainsfabrikken, skal jeg kun dertil føie den faktiske Bemærkning, at det, der er indført i Udvalgets Betænkning, er indkommet ved en Afstemning, hvorved Stemmerne stode som 8 til 7, for at det ikke skulde synes, at dette Fleertals Bemærkning der skulde tillægges en større Betydning, end man maaskee vil finde, at der tilkommer den, naar Afstemningen har været af den Besskaffenhed, som jeg her har tilladt mig at antyde.

Bjerring: Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig med Hensyn til det, der er udtret angaaende det af den 4de Landsstingsmand for 1ste Kreds (Blekingberg) stillede Endringsforslag. Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører i, at den Udtryksmaade, som er foreslaaet i dette Endringsforslag, skulde være saa intetsigende, som den ærede Ordfører har antaget. Jeg troer tværtimod, at den netop siger, hvad der skal siges, og hverken mere eller mindre, hvorimod det Udtryk, som findes i Lovforslaget, forekommer mig idetmindste at kunne faae Stin af, at ville sige mere, end derved er tilsigtet. Finantsloven er en Bevillingslov, og naar det derfor i den foreslaaede Endring er sagt, at Udtrykket „bortfalder ved Vacance“ skal forandres til „bevilges indtil Vacance“, vil det kun

sige, at hvis Embedet i Løbet af Finantsaaret skulde blive ledigt, da vil Gagen ophøre, hvorimod der ikke er sagt noget med Hensyn til Embedets Besættelse eller Ikkebesættelse. Naar den ærede 3die Landsstingsmand for 3die Kreds (Wesfely) har meent, at det i alle Tilfælde skulde hedde „bevilges til Vacance indtræder“, da seer jeg aldeles ikke, hvad der skulde vindes ved dette Ord. Det forekommer mig aldeles klart, at naar man siger „For Løbet af dette Finantsaar bevilges Gagen indtil Vacance“, kan der ikke være nogen Tvivl om, hvad Mening disse Ord have, og naar han har foreslaaet, at det skulde hedde „Gage bevilges kun til den nærværende Embedsmand“, forekommer det mig rigtignok, at man siger noget mere, end man har havt til Hensigt at sige, da det er meget muligt, at man ogsaa vil bevilge den til Estermanden, men det vil først blive afgjort ved den næste Finantslov. Jeg kan derfor ikke Andet end vedvarende være af den Formening, at man maa stemme for det Endringsforslag, som er stillet af den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kreds (Blekingberg).

Funder: Forsaavidt den ærede næstsidste Taler (Wesfely), udtalte sig angaaende den Sum, der anvendes til Veiene, forekommer det mig, at han ikke var ganske paa det Rene med, hvorledes det dermed forholder sig. Saavidt jeg forstod ham, sagde han, at der findes i Finantsloven een Sum antagen til Vedligeholdelse af Veie og en anden til Veies Anlæg, og det viste altsaa, at disse Summer vare adskilte fra hinanden, og ikke kunde have noget med hinanden at gjøre. Men Sagen er den, at der repareres aarlig visse Hartfornsbidrag, som indflyde i Betassen tilligemed nogle andre Indtægter, og disse aarlige Indtægter er det, som skulle avendes til Veiene; men da det nu først og fremmest er nødvendigt at vedligeholde Veiene, saa følger deraf, at man maa tage den Sum, som behøves til Veienes Vedligeholdelse, forud af den Sum, der er bevilget til de aarlige Betudgifter.